

KÖPEKLERDE LOKAL İLERİ EVRE MEME TÜMÖRLERİNDE NEOADJUVANT KEMOTERAPİDE KULLANILAN İKİ FARKLI KEMOTERAPİ PROTOKOLÜNÜN ETKİNLİĞİNİN ARAŞTIRILMASI

F. Ecem KURUOĞLU

ORCID: 0000-0002-6715-8529

BURSA ULUDAĞ ÜNİVERSİTESİ

SAĞLIK BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

VETERİNER FAKÜLTESİ DOĞUM VE JİNEKOLOJİ ANABİLİM DALI

DOKTORA PROGRAMI

DANIŞMAN

Prof. Dr. Deniz NAK

0000-0001-8908-5052

BURSA ULUDAĞ ÜNİVERSİTESİ

SAĞLIK BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

VETERİNER FAKÜLTESİ DOĞUM VE JİNEKOLOJİ

ANABİLİM DALI

BURSA – TÜRKİYE

ANAHTAR KELİMELER (en az 5 kelime yazınız)

- ✓ Köpek
- ✓ Meme Tümörü
- ✓ Neoadjuvant Kemoterapi
- ✓ Antrasiklin/Siklofosfamid
- ✓ Paklitaksel

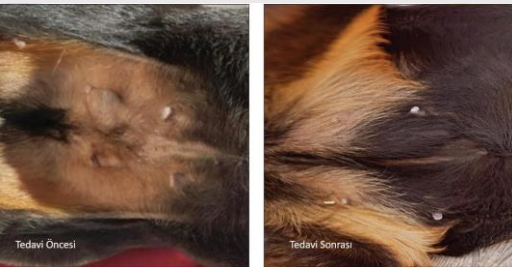
İLETİŞİM

E-POSTA:
veterinerecem@hotmail.com

TEZ DANIŞMANI

TELEFON:
02242940823

E-POSTA:
dnak@uludag.edu.tr

TEZ ÖZETİ

Bu çalışmada; lokal ileri evre meme tümürlü köpeklerde doksorubisin/siklofosfamid kombinasyonu ve paklitaksel'den oluşan iki farklı neoadjuvant kemoterapi protokolünün tedavide klinik etkinliği ve güvenilirliğinin gösterilmesi, neoadjuvant kemoterapi öncesi alınan biyopsi numunelerinde Ki67, HER-2, östrojen ve progesteron biyobelirteçlere dayanarak subtiplerinin belirlenip, bu subtiplerin neoadjuvant kemoterapiye klinik cevabı tahmin etmede prognostik değerinin belirlenmesi ve operasyon sonrası alınan meme dokularında da neoadjuvan kemoterapinin bu biyobelirteçler üzerinde yapmış olduğu değişikliklerin immunohistokimyasal olarak karşılaştırılması değerlendirilmesi amaçlandı. Çalışmada 30 adet lokal ileri evre meme tümürlü köpek rastgele iki gruba ayrılarak gruplardan birine neoadjuvant doksorubisin/siklofosfamid kombinasyonu doksorubisin 25-30 mg/m² ve siklofosfamid 100 mg/m² hesabıyla i.v yavaş enjeksiyon şeklinde 3 hafta ara ile 4 kür şeklinde kullanılırken diğer gruba paklitaksel kemoterapisi 60mg/m² i.v yavaş enjeksiyon şeklinde haftada 1 kez 12 hafta süre ile uygulandı. Kemoterapiden önce ve kemoterapinin bitiminden 4 hafta sonra alınan tümör dokularında immunohistokimyasal olarak Ki67, HER-2, östrojen ve progesteron biyobelirteçlerinde meydana gelen değişiklikler araştırıldı. Çalışmadaki köpeklerde antrasiklin/siklofosfamid(A/C) kemoterapisi uygulananların 3/15(%20)'si tam cevap, 10/15 (%66,66) 'ı parsiyel cevap, 1/15(%6,66)'si stabil hastalık ve ilerleyen hastalık gösterdiği belirlendi. Paklitaksel kemoterapisi uygulanan köpeklerin de 1/15(%86,66) 'sı parsiyel cevap verirken, 1/15(%6,66) 'si tam cevap ve ilerleyen hastalık gözlemlendi tespit edildi. Her iki grupta da tedaviye cevap verenlerin oranı tedaviye cevap vermeyenlerin oranına göre istatistiki olarak anlamlı bulundu. Neoadjuvant kemoterapi öncesi alınan biyopsi numunelerinde Ki67, HER-2, östrojen ve progesteron biyobelirteçlerine dayanarak KMT'lerin subtipleri belirlendi. Luminal A tipi meme tümörünün fazlalığı istatistiki olarak anlamlı bulundu. Antrasiklin/Siklofosfamid grubunda triple-negatif subtipinin tam cevap verme yüzdesi diğerlerinden yüksek olarak tespit edildi. Tedavi öncesi ve sonrası biyobelirteçlerdeki değişiklikler istatistiki olarak anlamlı bulunmadı.

TEZ SONUÇLARININ UYGULAMA ALANLARI

Köpek meme tümörlerinde bu kemoterapi protokollerinin neoadjuvant kullanımının uygulanan doz ve aralıkta etkili, güvenilir ve güncel tedavi yaklaşımına alternatif bir tedavi seçeneği olarak kullanılabileceği tespit edildi.

AKADEMİK FAALİYETLER

Kuruoglu, F., Ozyigit, M., Nak, D., Avcı Kupeli, Z., Ekici, Z., & Koca, D., Avcilar, T., ...& Sahin, M. (2020). Efficacy and Toxicity of Doxorubicin and Cyclophosphamide for the Neoadjuvant Treatment of Locally Advanced Stage Canine Mammary Tumors. *Kafkas Üniversitesi Veteriner Fakültesi Dergisi*. 26. 10.9775/kvf.2020.24112.